

Swedish A: literature – Standard level – Paper 1
Suédois A : littérature – Niveau moyen – Épreuve 1
Sueco A: literatura – Nivel medio – Prueba 1

Wednesday 4 May 2016 (afternoon)

Mercredi 4 mai 2016 (après-midi)

Miércoles 4 de mayo de 2016 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

Instructions to candidates

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a guided literary analysis on one passage only. In your answer you must address both of the guiding questions provided.
- The maximum mark for this examination paper is **[20 marks]**.

Instructions destinées aux candidats

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez une analyse littéraire dirigée d'un seul des passages. Les deux questions d'orientation fournies doivent être traitées dans votre réponse.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est de **[20 points]**.

Instrucciones para los alumnos

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un análisis literario guiado sobre un solo pasaje. Debe abordar las dos preguntas de orientación en su respuesta.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es **[20 puntos]**.

Du ska analysera **en** av de båda texterna. I din text måste du använda dig av de båda ledfrågorna.

1.

Halm

Kropp av halm och bädd av halm. Vinterdvala.
Fågelskrämman vilar ut i stallet efter en lång säsong.
Långa dagar och nätter ute på fältet.
Jag är trött på att skrämmas, trött på att vara elak.

- 5 Jag har sedan länge slutat väsa förbannelser åt kråkorna.
De slår sig ner på mina axlar, använder mig som parkeringsplats,
och jag tycker att det är trevligt med lite sällskap...
Jag tror nog att det här var min sista säsong...

- 10 Men en gång var det annorlunda, jag var Världens Bästa
Skrämma. Inte en fågel så långt ögat kunde se.
Nu är jag trött och jag vill sova sova sova.

Kropp av halm på en bädd av halm. Fukten får mig att
ruttna, upplösas, sakta smälta samman med min säng.
"Av halm är du kommen, halm skall du åter varda".

Lukas Moodysson, ur: *Den Lyriska Kalendern* (1990)

- (a) Hur förstärker språk och bilder diktens innehåll?
- (b) Hur framställs fågelskrämman, och vilken roll tycker du den spelar i dikten?

2.

Jag hörde någon ropa mitt namn. Det var femte dagen och jag hade börjat tro att Mario inte skulle komma alls.

- Är det fästmannen?
- Nej nej!

5 Jag skakade hand med vykortsförsäljaren och tackade för den här tiden. Han var lika ceremoniell och önskade mej lycka till i Paris och i framtiden. Mario var som vanligt elegant klädd och han stod en bit därifrån och hade satt händerna i sidorna.

- Ta den här som minne! Jag fick en svans av vykort och ropade tack över axeln.
- Har du sett Saint Germain ännu? frågade Mario när vi satt och drack dyrbara aperitifs

10 vid Champs Elysées. Det hade jag inte och jag längtade inte bort härifrån. Solen och träden och försommarljuset i deras kronor, alla tunna skodon och tyger i strömmen av välklädda kroppar. Parfymerna som böljade och blandades i vinddraget, skratten och tillropen. De gröna taxibilarna som rullade långsamt i väntan på kunder. Förarna satt i små bås utan sidovägg framför själva kupén, man hade behållit samma system som på hästdroskorna med
15 första och tredje klassens placeringar i fordonen. Där fanns ju förresten vitryssarna som jag hade drömt om att få träffa och höra berätta om livet vid ryska hovet. Så snart min franska blev lite bättre skulle jag börja ta taxi och fråga dem hur det hade varit.

Mario sa igen att vi måste titta på Saint Germain. Där fanns långhåriga existentialister och konstnärer och den där Sartre och alla möjliga. Café de Flore hette stället. Dit skulle vi gå
20 på kvällen och titta på bohemlivet. Och där fanns en annan bar där Mario kvällen innan hade träffat en lustig svensk poet som hette Paul Andersson.

- För min del räcker den här boulevarden mer än väl.

Jag kunde inte berätta för honom hur överväldigad jag kände mej. Att vara här, att vara ute i Europa. Att se dessa skaror av människor vandra i en evig ström längs Champs Elysées,
25 det var att se världen. Vissa ansikten tycktes mej speciellt märkvärdiga, de fick mej att stirra och undra hur de hade det hemma eller vad de hade begått för dåd. Där kom en kvinna med mörka ögon och blekvitt och ganska stort ansikte, vackert skuggat av en vidbrättad hatt och med en mjuk liten hand som hon blottade genom att långsamt dra av sej en svart handske.
30 Hon letade efter något i sin väska och jag slukade henne, jag fäste hennes bild i minnet, den pepitarutiga snäva kjolen och ryschen på den vita blusen som stack upp ur den svarta åtsittande lilla jackan. Allt detta hade hon valt ut och kombinerat för att se ut som hon gjorde, det var ett noga genomtänkt arbete som hon hade utfört för att just vi här på gatan skulle se henne så. Starkt röda lyste hennes läppar, inte det modernaste röda läppstiftet utan karmosin*.

Jag skall aldrig glömma dej, lovade jag, så länge jag lever ska du finnas i mej. Och jag
35 ser dej säkert aldrig mer. Det var en förlust, för all framtid, jag blev nära tårar. Aldrig mer. Om jag nu reste mej upp från stolen och ställde mej intill henne och frågade om jag kunde göra nåt för henne, så skulle hon förstås bara skratta eller förskräckt vika undan.

Jag satt tungt kvar på min stol, Mario berättade något som svar på en fråga jag hade ställt och jag hörde honom inte.

Birgitta Stenberg, ur: *Kärlek i Europa* (1981)

* karmosin: färgnyans i högrött

(a) Hur skildras staden Paris i utdraget?

(b) Med vilka stildrag och berättartekniska knep förstärker författaren innehållet i utdraget?